

Dopřej, Bože, modlitbě mé sluchu, neskryvej se před mou prosbou. Věnuj mi pozornost, odpověz mi, lkám a sténám, zmateně se toulám, neboť nepřítel mi spílá, svévolník mě tísní, chtěli by mě zlomit ničemnostmi, štvou proti mně plni vzteku. Srdce se mi v hrudi svírá, přepadly mě hrůzy smrti, padá na mě strach a chvění, zděšení mě zachvátilo. Pravím: Kéž bych měl křídla jako holubice, uletěl bych, usadil se jinde. Ano, daleko bych letěl, pobýval bych v poušti, spěchal do bezpečí před nápořem větru, před vichřicí. Ve zmatek je uveď, Panovníku, jazyky jim rozdvoj, v městě vidím násilí a sváry, ve dne v noci po hradbách se plíží, ničemnost a trápení jsou v jeho středu, v jeho středu běsní zhouba, týrání a lest se nehnou z ulic.

Žalm 55

Není to nepřítel, kdo mě tupí, to bych přece snesl;
nade mne se nevypíná ten, který mě nenávidí, před tím bych se ukryl,
jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel!

Ten nejlepší vztah nás pojil,
za bouřného jásotu jsme chodívali do Božího domu.
Ať je překvapí smrt, ať zaživa sejdou do podsvětí!
Jen zloba je v jejich doupatech, je v jejich středu.

A já volám k Bohu, Hospodin mě spasí.
Večer, zrána, za poledne lkám a sténám. - Vyslyšel můj hlas!
On vykoupí mě z války, daruje mi pokoj, ač jich proti mně je tolik.
Slyší Bůh a pokoří je, on, jenž odedávna trůní,
když se změnit nechtějí a nebojí se Boha

Leckdo vztáhne ruku na ty, kteří v pokoji s ním žijí, jeho smlouvu znesvěcuje.

Lichotek má plná ústa, ale v srdci válku. Hladší nad olej jsou jeho slova, ale jsou to vytasené meče.

Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.

Ty je, Bože, srážíš v jámu zkázy. Ti, kdo prolévají krev a stavějí vše na lsti, nedožijí ani poloviny svých dnů. Já však doufám v tebe!